

κείνος ὁ καταδεδικασμένος ἰσοβίως εἰς τὴν ζωὴν τοῦ προ-
 γραμμένου; θέλει ὑπακούσει εἰς τοὺς ἀρχαίους ἐχθροὺς τῆς πα-
 τρίδος; Ὁ πατριωτισμὸς τοῦ γηραιοῦ στρατιώτου τῆς Αὐτοκρα-
 τορίας, ὁ φλογερὸς ἐκεῖνος πατριωτισμὸς, ὃν ὁ πατὴρ ἀνέβη
 εἰς τὰ στήθη αὐτοῦ διὰ τῶν παραδειγμάτων καὶ τῶν δυσπρα-
 γιῶν του θὰ σβεσθῇ ἄρα ἐν τῇ καρδίᾳ του; ὄχι. θέλει κλί-
 εἰσέτι, ὁ δὲ Ὀρσίνης τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἔχη μῆτε ἠσυχίαν, μῆτε
 εἰρήνην μέχρι οὗ θραύσῃ τὸν ζυγὸν τῆς πατρίδος. Τί πράττει
 τῶντι; Συνωμοτεῖ, διατρέχει τὴν Ἰταλίαν, ὑποθάλλει τὰς κα-
 ρδίας, διοργανοῖ τὴν ἀντίστασιν. Ἐν Πεδεμοντιῶ, ἐν Τοσκάνῃ, ἐν
 Λούκᾳ, ἐν Μοδένῃ, πανταχοῦ τέλος ὑπὸ τῆς αὐτῆς ιδέας κα-
 τέχεται. Συλληφθεὶς ἐν Γενούῃ τῷ 1853 ἀπαλλάσσεται ἐκ
 εἰρκτῆς, ἀλλὰ ἐξορίζεται· διελθὼν τὴν Ἐλβετίαν καὶ τὴν Γα-
 λλίαν διευθύνεται εἰς Λονδίνον· κατὰ Μάρτιον τοῦ 1854 ὑπὸ τῷ
 ὀνόματι Τίτος Κέλσης ἀποπειραθεὶς ἐκστρατεῖαν εἰς τὸ Λουκέρνην
 τῆς Πάρμας ἀποτυγχάνει. Συλληφθεὶς ἐν Ἐλβετίᾳ σώζεται ἐκ
 ἐκ θαύματος· τῷ 1855 μεταβαίνει εἰς Βιέννην ὑπὸ τὸ ὄνομα
 Ἐρβραχ, παρορμώμενος πάντοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ διαιμονίου, ἡ
 ἠθέλον εἶπει οἱ συνετοὶ τῆς ἐποχῆς ὑπὸ τῆς αὐτῆς παραφρο-
 νης. Τρέχει νάναζητήσῃ ὑποστηρίξεις, νὰ προπαρασκευάσῃ
 ἐγέρσεις, ἀλλὰ ἀνακαλυφθεὶς συλλαμβάνεται, ἀλυσοδετῆται
 καὶ ρίπτεται εἰς τὸ φούριον τῆς Μαντούας, ἀληθινὸν τῶν
 Ἐπὶ δέκα μῆνας βλέπει ἀκάμπτως τὸν θάνατον, θάνατον ἐπι-
 νείδιστον ἐπιπροσέχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· καὶ οἱ ἰατροὶ
 αὐτοῦ δικάσται ἀναγνωρίζουσιν ἐνδομύχως τὴν τε εὐγένειαν τῆς
 ψυχῆς καὶ τὴν ἀγνότητά τοῦ πατριωτισμοῦ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ
 καταδικάζεται, ἀλλὰ ἡ γενναϊότης καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἐπαγρυπνοῦσιν
 σιν ἐπ' αὐτοῦ. Μία γυνὴ μαθοῦσα ὅτι νεκρὸς Ἰταλὸς πατριώτης
 ἔμελλε ν' ἀποθάνῃ, λαμβάνει ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ ἀτυχχοῦ
 του, διὰ θαυμάτων περιπαθείας, διὰ ὄρμων τεραστίων ἐμπνε-
 σεως, ὧν μόνον αἱ γυναῖκες εἰσὶν ἐπιδεικτικά, προπαρασκευά-
 ζονται μέσῃ σωτηρίᾳ καὶ κητορθοῦνται συνεννοήσεις ἐντὸς
 τῆς τῆς εἰρκτῆς. Ἐπὶ τέλους ἡ ὥρα τῆς ἀπαλλαγῆς ἔφθασε.